

Третият райх и "окончателното решение"

Въпреки че ваймарските закони задоволяват национал-социалистическото управление през първите му години, скоро започва създаването на ново законодателство, съвместимо с нацистката расистка идеология. На партийния конгрес от 1935 г. в Нюрнберг са оповестени новите расови закони. Те обявяват циганите, както и евреите, за "artfremd", "чужди на германския вид". От това следва, че представители и на двата народа могат да бъдат лишени от германското си гражданство.

Тогава започва период на безпрецедентна държавна подкрепа за проучвания, предназначени да осигурят "научния" фундамент на бъдещата политика. През 1936 г. като част от Министерство на здравеопазването се създава *Rassenhygienische und Bevölkerungsbiologische Forschungsstelle*. До 1942 г. д-р Роберт Ритер събира над 30000 родословни дървета, с помощта на които класифицира почти всички цигани в Райха в двете категории - произхождащи от "чиста" или от "смесена" раса. Той обозначава "смесената раса" цигани като "asozial" и препоръчва стерилизирането им, както прави и неговата студентка Ева Жустин. По отношение на онези с "чиста кръв", които - за срам на нацистката идеология - са най-близо до "арийците" от всички други народи в Европа, тези двама учени препоръчват нещо като "въздържаност"⁷.

До 1942 г. циганите окончателно са извадени от сферата на "нормалните" криминални процедури и прехвърлени изцяло към юрисдикцията на Химлеровия SS. Различията помежду им са пренебрегнати, тъй като се издават заповеди за масово депортиране в концентрационните лагери в "източните територии". Според един регистър, скрит от затворник в циганския лагер в Аушвиц, в най-прочутата нацистка фабрика за смърт са транспортирани 20967 цигани от цяла Европа. През февруари 1943 г. в няколко вагона за добитък, прикрепени към влаковете за транспортиране на евреи, при-